

Sygn.akt VII K 180/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sekr. sądowy Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu – nieobecny zawiadomiony

po rozpoznaniu dnia 8 kwietnia 2014 roku

sprawy

G. W.

Syn M., Z. zd. K.,

ur. (...) w O.

Oskarżonego o to , że:

W dniu 20 grudnia 2013r. w miejscowości K. woj. (...) po drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej wynik badania 1,03 mg/l w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego G. W. uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za to przestępstwo na podst. art. 178apar 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ,

II.na podst. art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat ,

III.na podstawie art. 71§1 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

IV. na podst. art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat ,

V.na podstawie art. 63 §2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt IV sentencji wyroku środka karnego okres zatrzymania i rządu jazdy od dnia 20.12.2013 roku do dnia prawomocności orzeczenia,

VI. na podst. art. 49§2kk orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych ,

VII na podst. art. 627 Kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 407,44 złotych .

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 20 grudnia 2013r. po godz. 22-giej funkcjonariusze (...) K. w O. st. post. I. S. i st. sierż. M. C. otrzymali zgłoszenie o zdarzeniu drogowym w K. przy ul. (...) gdzie na przejeździe kolejowym doszło do kolizji samochodu osobowego m-ki M. koloru srebrnego, którego kierujący z nieustalonych przyczyn wjechał w przejeżdżający szynobus linii O.-N., po czym oddalił się.

Po udaniu się na miejsce, w trakcie penetracji, w pobliżu miejsca kolizji, funkcjonariusze zastali odpowiadający opisowi samochód M. o nr rej. (...), którego uszkodzenia wskazywały, że uczestniczył on w kolizji. Wewnątrz samochodu policjanci zastali kierującego, który przyznał, że to on spowodował kolizję. Po wylegitymowaniu kierującym okazał się być G. W..

Jako, że od kierującego samochodem czuć było silną woń alkoholu, został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem elektronicznym A-S IV, które wykazały, że G. W. znajduje się w stanie nietrzeźwości – I bad. o godz. 23.00 – 1,03 mg/l, II bad. o godz. 23.17 – 1,15 mg/l.

Z badania sporządzono protokół, do którego kierujący podał, że tego samego dnia, ok. godz. 21.30, zatem ok. pół godziny przed kolizją z szynobusem, spożywał alkohol w postaci wódki w ilości ok. 300 gram.

W związku z powyższym G. W. zatrzymano prawo jazdy kat. B.

Ponadto, na żądanie kierującego, pobrano od niego krew do badań, które w toku późniejszych badań potwierdziły wskazania urządzenia elektronicznego. W próbce krwi pobranej o godz. 0,05 stwierdzono 2,4 ‰ alkoholu etylowego, zaś w próbce z godz. 1.05 – 2,1 ‰ alkoholu.

(...) dotyczące wykroczenia drogowego spowodowania kolizji z pojazdem szynowym wyłączono do odrębnego postępowania.

Dowód:

- k. 17: zeznania świadka I. S.,
- k. 18: zeznania świadka M. C.,
- k. 7-9, : wyjaśnienia oskarżonego G. W.,
- k. 3: protokół użycia alkosensora,
- k. 13, 15: protokoły pobrania krwi,
- k. 12, 14: sprawozdania z badań krwi,

G. W. ma 27 lat, pozostaje stanu wolnego, nie ma dzieci. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest stolarzem. Mieszka w K. przy ul. (...). Utrzymuje się z prowadzonej na własny rachunek działalności gospodarczej, z której osiąga deklaruje dochody na poziomie 1.800 zł miesięcznie. Nie posiada istotnego majątku.

Nie był dotąd karany sędownie.

Dowód:

- k. 16: dane o osobie wedle art. 213 kpk;
- k. 10: dane o karalności z K.,

G. W. przyznał się w całej rozciągłości do zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę oraz wniósł o skazanie bez przeprowadzania rozprawy na warunkach uzgodnionych z Prokuratorem – art. 335 Kpk.

/ k. 9 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego G. W. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu zabronionego kwalifikowanego treścią art. 178 a § 1 Kk. nie budziły żadnych wątpliwości, a tym samym wniosek Prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzania rozprawy zasługiwał na uwzględnienie, gdyż rodzaj oraz rozmiar kar i środków karnych uzgodnionych w trybie art. 335 Kpk wskazywał, że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzania rozprawy.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach funkcjonariuszy (...) K. w O. – I. S. i M. C., które w pełni korespondowały z treścią dokumentów sporządzonych na okoliczność zaistniałego przestępstwa, w tym protokołami użycia alkosensora i pobrania krwi wraz ze sprawozdaniami z ich badań. W świetle powyższego, nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości, powodując nim nadto kolizję z pojazdem szynowym, co zresztą potwierdził sam oskarżony, tak na miejscu zdarzenia, jak i później w charakterze podejrzanego.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 Kk.

Przestępstwa z art. 178 a § 1 Kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W szczególności odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a § 1 Kk nie jest warunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 1 Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimami tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a § 1 Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do

stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 1 Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, albo stan taki przewidywać, a także musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym kwalifikowanego treścią art. 178 a § 1 Kk.

W sprawie spełnione zostały wszelkie znamiona konieczne do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu zabronionego.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Zachowanie oskarżonego niewątpliwie istotnie godziło w dobra prawne będące przedmiotem ochrony art. 178 a § 1 Kk. biorąc pod uwagę takie okoliczności jak: zawartość alkoholu w organizmie, fakt, iż oskarżony prowadził pojazd niemal bezpośrednio po spożyciu alkoholu, którego stężenie jeszcze wzrastało oraz okoliczność tego rodzaju, że oskarżony spowodował kolizję z pojazdem szynowym, co stanowiło potencjalne niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia tak jego, jak i innych uczestników ruchu, zwłaszcza zaś pasażerów szynobusa, gdyby ten się wykoleił.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występkę z art. 178 a § 1 Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej. Nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd, będąc jego kierowcą, co w sprawie pozostawało bezsporne. Bezspornym pozostawał także fakt, iż kierowany przez niego samochód osobowy był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach w rozumieniu ustawy. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem przestępstwo miało miejsce w miejscu otwartym dla ruchu publicznego tj. na drodze publicznej.

W chwili kierowania pojazdem, oskarżony pozostawał w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 Kk., albowiem, jak wynikało z protokołu użycia alkosensora, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w inkryminowanym czasie wynosiła 1,03 mg/l.

W okolicznościach sprawy nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z jego oświadczeń złożonych do protokołu użycia alkosensora oraz przesłuchania w charakterze podejrzanego, gdzie oskarżony podał, że ok. pół godziny przed spowodowaniem kolizji spożywał alkohol w postaci wódki, z którego to powodu musiał przewidywać, że może to prowadzić do stanu nietrzeźwości.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk, uwzględniając wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 Kpk, wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, a w oparciu o treść art. 71 § 1 Kk grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 zł. Ponadto orzeczono środki karne w postaci: zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz świadczenia pieniężnego na Fundusz Pomocy

Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, do którego zadań należy m.in. pomoc osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

Do okoliczności obciążających mających wpływ na rodzaj i wymiar kary zaliczono oskarżonemu stopień nietrzeźwości, fakt, iż oskarżony spowodował kolizję, a także okoliczność tego rodzaju, że oskarżony wsiadł za kierownicę niemal bezpośrednio po spożyciu alkoholu.

Do okoliczności łagodzących zaliczono natomiast dotychczasową niekaralność oskarżonego, jego ustabilizowaną sytuację osobistą, a także postawę oskarżonego w toku postępowania.

Dotychczasowy sposób życia oskarżonego, w tym zwłaszcza jego dotychczasowa niekaralność, uzasadniały skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej, zaś realną dolegliwość związaną ze skazaniem spełniły grzywna oraz orzeczone środki karne adekwatne do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu, jak i sytuacji osobistej i możliwości zarobkowych oskarżonego.

Orzeczone w wyroku kary i środki karne, były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały stopień społecznej szkodliwości jego czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Kary te i środki karne uwzględniały również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a więc wymogi prewencji generalnej, wzmacniając przekonanie, że żadne przestępstwo, a zwłaszcza skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a tym samym przeciwko bezpieczeństwu osób uczestniczących w ruchu pojazdów mechanicznych oraz mienia nie uchodzi bezkarnie i nie popłaca, a wręcz przeciwnie - spotyka się ze sprawiedliwą karą. W ocenie Sądu łagodne traktowanie sprawców przestępstw atakujących tę istotną społecznie sferę dóbr pozostających pod ochroną prawną, takich jak bezpieczeństwo w komunikacji, życie, zdrowie czy mienie stwarzać może w społeczeństwie odczucie ich bezkarności i osłabiać tym samym zaufanie do organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i przestrzeganie prawa.

Orzeczenie o kosztach postępowania, oparte było na treści powołanego w sentencji wyroku art. 627 Kpk, która to kwestia również została z oskarżonym uzgodniona w trybie art. 335 Kpk.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne i powołane przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.

.....

Z. (...)

- **o. (...),**
- **o. (...);**
- **(...),**

O.,(...)(...)